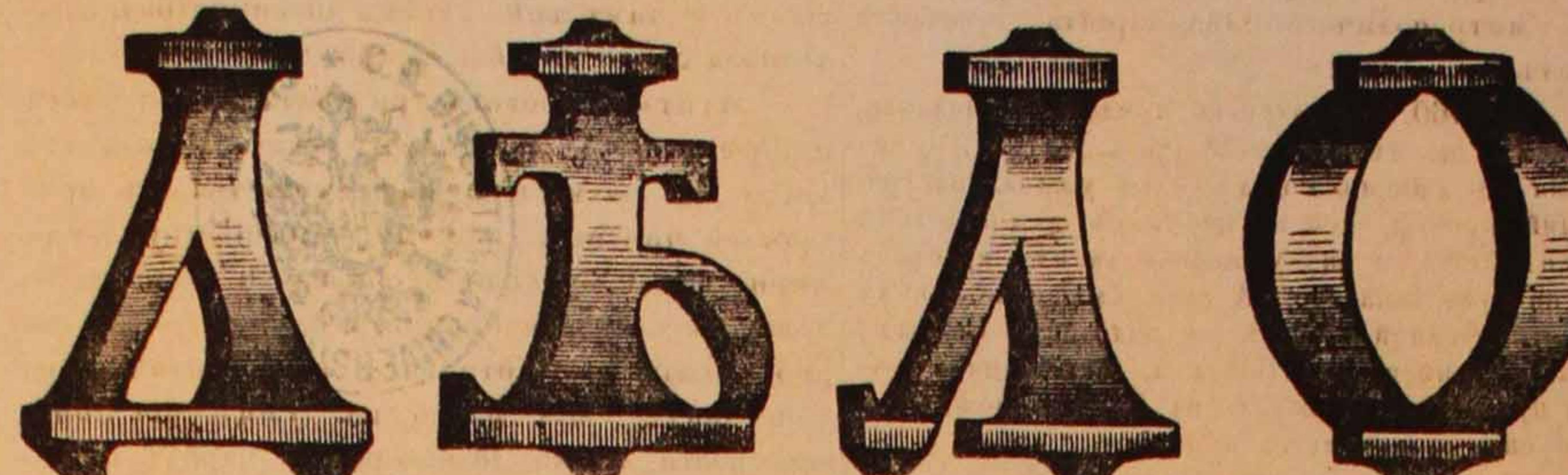

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ святъ о 4-й год. пополу. Литер. додатокъ
Библиотеки 16-го и последнаго дня кожного мѣсяца.
Редакція, адміністрація и експедиція подъ Ч. 44 улицы
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламаціи наложитъ пересылати
подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попереднєе застороженіе.
Посланико чило стоить 12 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣдъ однов
строчнія печатанія.
Рекламаціи неопечатаній вѣльшій бѣдъ порта.
Предплату належитъ пересылати франкъ (найлучше
постовыми пересыпами) до: Адміністрації часописа „Дѣло“
г. Галицка, Ч. 44

Предплата на „Дѣло“ для Америки:	Для Россіи:
на цѣлый рокъ	12 кр. на цѣлый рокъ 12 руб.
на полъ року	6 кр. на полъ року 6 руб.
на четвертъ року	3 кр. на четвертъ року 3 руб.
съ днѣмъ „Библиотеки“:	съ днѣмъ „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ	16 кр. на цѣлый рокъ 16 руб.
на полъ року	8 кр. на полъ року 8 руб.
на четвертъ року	4 кр. на четвертъ року 4 руб.
на съмъ додатокъ:	на съмъ додатокъ:
на цѣлый рокъ	на цѣлый рокъ 5 руб.
на полъ року	250 кр. на полъ року 250 кр.
на четвертъ року	125 кр. на четвертъ року 125 кр.
съ днѣмъ „Библиотеки“:	съ днѣмъ „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ	15 кр.
на полъ року	750 кр.
на четвертъ року	375 кр.
на съмъ додатокъ:	на съмъ додатокъ:
на цѣлый рокъ	19 кр. на цѣлый рокъ 19 кр.

ВІІ. Читателівъ въ Россіи просимо ма
ти на увазѣ, що въ вимовѣ *п*=ji, б, *и*=i, и (въ
передній і на конці словъ)=и, и (на початку
словъ і по самогласныхъ)=i, б (на початку
словъ)=vi.

Съ днемъ I (13) липня розпо
чався III. четверть рокъ. Просимо П. Т.
Предплатниковъ виробнити всѣ рахунки.

Руска школа вправъ во Львовѣ.

(Чого то мы довѣдалися на испытѣ?)

Въ днѣ 12 і 13 л. липня с. р. отбувався
въ мѣстній рускій школѣ вправъ при ц. к.
мужескій семинарії учительській во Львовѣ
публичный испытъ. Мы радо и точно спѣшили
на испытъ кождіи кляси, бо була найдогдѣ
нѣща случайностъ наглядно переконатися о
поступахъ дѣтей въ наукахъ і о ихъ захованії,
а такожъ о методѣ і прації самыхъ учите
льщиковъ і учительськіхъ. Вѣдомо, що не толькож
руска публика, але загальній і польській интерес
ється гаданію школою, — очевидно не въ тихъ
самыхъ причинъ. Тожъ мы постановили подати
до прилюдной вѣдомости важнѣйша о той
школѣ нашій уваги, якіи мы подѣль чась испыту
починили. — Передовѣмъ спостерегли мы, що
кляси дѣвичатъ значно уступаютъ клясамъ
хлопчиківъ що до загального поступу въ нау
кать. Причина того лежить переважно въ
томъ, що въ клясахъ дѣвичатъ учать въ вага
хъ слабъ учительській силы, а въ клясахъ хлоп
чиківъ самі рутинованій педагоги. Того року
прим. учили въ клясахъ дѣвичатъ; въ першому
курсѣ 3, а въ другому 2 неиспытаній без
платній практиканти, 2 учительки, вправдѣ
испытаній, але не посѣдаючій належної педаго
гічної рутини (одна давної даты, 50 лѣтна,
ехорона, зовѣмъ неадѣбна учителька, котра
передъ тимъ служила около 20 лѣтъ въ ту
тешніхъ мѣскіхъ школахъ лиши за слабе педаго
гічніе адъютумъ 100—150 кр. рѣчно, бо
для посады платній учительки неоказалася
здобною) — і вѣтній педагогъ п. Т. Будзы
новскій, управляючій учитель рускої школы.
Суть що і другій не менше важній причини
лихого поступу въ наукахъ въ тихъ клясахъ.
Викажемо тое заразъ при частній обговорю
ванії кождомъ въ тихъ клясъ єсть осебна. Перша
кляса дѣвичатъ превентувалася досить добре:
дѣти членій, поступу въ наукахъ въ загаль
достаточній; на 33 записаныхъ перейшло до

другої кляси 26. Видно було, що учителька
недостачу отповѣднійшихъ вѣдомостей стара
лася заступити вытревалою працею. Кляса II
дѣвичатъ дланавала въ протягу сего шк. року
всякої судьбы. До 6 л. падолиста 1882 учи
лася спільно съ хлопчиками II кляси. Въ мѣ
шаній тымъ способомъ кляса II-бій було около
80 дѣтей. На паралельку появлено доперва по
двухъ мѣсяцяхъ спільної науки, хочъ вже въ
першихъ дніяхъ вересня 1882 записаныхъ було
до 80 дѣтей до тої кляси, о чѣмъ власти
школьній знали урядово. Отъ 6 падолиста 1882
проводивъ ту клясу черезъ кѣлька дніївъ п.
Будзыновскій, потому ажъ до мая 1883 п.-ї
Кавека, а при конці року практикантика п.-а
Яцикі. Поступы тої кляси въ наукахъ мимо
того загально достаточній; найкрасше єтъ всего
выливъ ту спільну, до чого причинився учитель
скій кандидатъ п. Рыбакъ, котрый якісь часъ
заступавъ въ той клясъ. Поведніе дѣтей тої
кляси може загально подобатися. На записан
ыхъ 34 перейшли до кляси III 23 ученицѣ.
Приходимо тепер до III і IV кляси
дѣвичатъ, котрій въ одній сали рѣвночасно по
бирали науку. Клясу ту проводивъ п. Будзы
новскій. Зѣ вѣхъ клясъ дѣвичатъ єсть тої кля
си вайнашливїша, а факти, котрій заразъ
напровадимо, явно доводять, що такъ лихо въ
кождого ваганду попровадженії кляси не знай
шовби певно, не кажемо єтъ той школѣ, але въ
нѣкій школѣ на свѣтѣ. Дѣти тої кляси
представлялися зовѣмъ лихо: оспалі, рѣвно
душні на все, занохочені; поступы, крѣмъ
релігії і языка руского, зовѣмъ недостаточній.
На питання, хочъ дуже легкі, ставляній
имъ черезъ п. Будзы—ого, мѣшалися, а навѣть
було можна добавити якусь тревогу на лиці
запитаної дѣвчини. Приєутніхъ на испытъ
було вѣхъ дѣвичатъ 19 на записаныхъ до
тихъ обохъ клясъ єсть початкомъ школьнаго
року 34. (Мимоходомъ скажемо, що по
вѣхъ другихъ клясахъ було на испытъ
столько дѣтей, сколько до кляси запидалося.)
П. Будзыновскій попишуався лиши четырьма
ученицами, котрій на легкі питання умѣли
при єго помочи дати яку-таку вѣтвь. Але
заслуга въ томъ на п. Будзы—ого, бо треба знати,
що дѣти той ктось учить дома. Прочі дѣти,
— і то власне праця п. Будзы—ого — або зовѣ
мъ не умѣли отповѣсти або вѣдь отповѣдали.
Дѣти не умѣли прим. въ нѣмецкому утворити
дѣти членій, поступу въ наукахъ въ загаль
достаточній; на 33 записаныхъ перейшло до

не мали найменшого власного власу словъ нѣмецкихъ,
не потрафили звичайного нагого реченя нѣ
мецкого перевести належито і самостийно на
языкъ рускій; не знали такожъ где положити
точку десяточну і клали єи спонукуваній че
резъ п. Будзы—ого то по написанню числа, то
на долянѣ, то передъ числомъ цѣлымъ, і т. п.
Языка польського, історії, географії не пытавъ
п. Будзы. зовѣмъ. Єтъ тыхъ предметовъ, здався,
мали ученицѣ тихъ кляси єще менше вѣдомо
стей. Въ языцѣ рускому, котрого учить въ
тихъ обохъ клясахъ п-а Яцикъ, оказали
ученицѣ въ загалѣ поступу достаточній, таکъ
само въ релігії. Толькож въ тихъ предметахъ,
якъ визначеніо, котрій визвавъ на себе п. Будзы,
не поступили зовѣмъ той самій ученицѣ..
Найцѣкавѣйший однакъ єдно въсего, а заразомъ і
найбестенійший бувъ результатъ класифіка
ції, оголошеної публично черезъ п. Будзы—ого
ученицамъ тихъ кляси, єтъ котрого таке показа
вуся: На 34 єсть початкомъ шк. року до тихъ
обохъ клясъ записаныхъ учениць, одержали:
4 першій степень єсть отанченемъ, 7 степень
першій, 13 степень другій, прочі (10) не клас
ифікованій. Зъ того результату частній III
кляси такій: На 22 дѣвичата одержали: 3 сте
пень першій, 11 степень другій, прочіхъ 8 не
класифіковавъ п. Будзыновскій. При томъ
мусимо зауважати, що до такъ лихого результату
класифікації III кляси причинився лихъ п.
Будзы—ий, бо лиши днъ одинъ подававъ въ
своїхъ предметовъ лихі ноти.

Насъ застановивъ не мало той особливій
результатъ класифікації, тожъ мы стали до
ходити до жерела того лиха і збрали тимъ
способомъ слѣдуючі достовѣрній вѣдомості:
Звѣстно, що п. Будзыновскій єсть ворогомъ
руської школы вправъ, хочъ єсть єи управите
лемъ. Єму здався, що днъ на то поставленій
въ той школѣ, щоби єи доводити до упадку.
Тожъ вѣрний такому свому посланництву роз
бивав школу всѣми можливими і неможли
вими способами. Въ своїхъ зловѣщихъ намѣ
рахъ постановивъ днъ єще підчасти ферій школьн
ихъ таєтого року таکъ накрутити, щоби съ
слѣдуючимъ рокомъ школьнімъ (1883/4) бѣ
пласти зовѣмъ система вѣдомості 4 кляса
дѣвичатъ въ рускій школѣ вправъ. Въ той
цили злучивъ днъ на власну руку III клясу
дѣвичатъ въ IV клясу дѣвичатъ заравъ єсть по
чаткомъ шк. року 1882/3. Щоби однакъ за
тогъ не отповѣдати, постараєвши днъ въ два мѣ

сяцѣвъ познайше, що краєва рада школьнія, въ
слухавши справовдання дирекції учит. семина
рії, въ котрому представлено було, що III кля
си дѣвичатъ числить лиши 12 учениць, котрі
єть численною III клясою хлопчиківъ не могли
бы користно учитися і заховуватися, а на кля
су окрему єсть дѣвичатъ за мало, — позволила
на прилученіе тихъ 12 дѣвичатъ до IV дѣвич
атої кляси, въ котрій були лиши 22 ученицѣ.
Такій мотивы заподававъ п. Будзы, але на
гадѣ було що інше — розвѣти школу, за
крытие однії системизованої кляси. Що толькож
ко тою гадкою рукодивився п. Будзы, найлуч
шимъ доказомъ єго власній слова, котрими че
резъ цѣлій рокъ увѣрявъ учителівъ і учите
льки, що на слѣдуючій рокъ (1883/4) не буде
IV-тої кляси дѣвичатої. Учителі і учите
льки не брали тихъ словъ на правду, ажъ
по класифікації отворилися всѣмъ очи: п.
Будзы. якъ загадавъ, якъ заповѣдавъ, такъ аро
бивъ. До IV. кляси перепустивъ въ 22
лиши 3 дѣвичини, — въ бѣдніхъ тепер въ
восьміції IV кляси дѣвичатої? А треба зна
ти, що ти три мабуть не запишутся до тої
школи, бо знають бѣдъ п. Будзы—ого, що на
слѣдуючій рокъ не буде IV дѣвичатої кляси.

Але ж запитавте певно, Вп. Читателі, въ
ѣткі взялися въ III клясъ дѣвичатої 22 дѣвич
атої, коли ихъ, якъ сказано, записалося лиши
12 до тої кляси? Маєте рацію: єде єсть толькож
ко 12, тамъ 22 бути не може, але у п. Будзы
все неможливе єсть можливимъ. Противъ
всякимъ установамъ школьнімъ, противъ вся
кимъ раціямъ, противъ повагѣ школи, про
тивъ волѣ родичвъ і дѣтей п. Будзынов
скій перенѣсъ самовольно безъ конференції
при конці першого курсу десять дѣвичатъ
въ IV кляси до III. А треба знати, що
тихъ 10 дѣвичатъ ходило вже таєтого року до III
кляси тої самої школи, що они на загальній
рочній конференції, на котрій присутній
бувъ і п. Будзы—ий якъ управитель школи, при
значаній були цѣлкомъ вѣдомими до переходу въ
клясу IV, що они єуть початкомъ шк. р. 1882/3
до кляси IV тої самої школи були приняті
и весь чась точно ходили до школи. Такіхъ
то 10 дѣвичатъ перенѣсъ, розуміється неправно,
п. Будзы. до III кляси. Въ наслѣдокъ тогого
перенесення гдекотрій родичвъ подбирали въ
другому курсу свою дѣвичату въ рускій школѣ,
гдекотрій дѣвичату понаганяли єамъ п. Budz., а
таки єще, що таки єще позадали і тимъ,

нема купця на землю, отдають єи въ аренду
а самі переносяться до мѣста, щоби бдати
спокойно споминкамъ шляшотекої бувальщины.
Въ се то шляхти вътворюється найбільше чи
сло вѣршомаздъ і псевдо-историківъ, вели
чуючихъ колишню Польщу на Волынѣ. Якъ
сій меншій обыватель, такъ і ихъ богатшій су
сѣди, найбільше лиха приносять нашому на
родови тимъ, що при помочи жидовъ деморал
изують народъ въ найстрашній спосіб.
Села, корчми, млыни, всякого роду подряды,
— все то отдається въ руки жидови, навѣть
противъ закона.

Найсильнѣйшимъ пioneromъ Польщъ въ
старихъ границяхъ єеть при помочи като
лицівъ священиківъ середнія шляхта, нашій
нѣблі-либерали, признаючій кождому своїмъ
правамъ толькож на польській основѣ. Іхъ идеаломъ
єсть знанє польське бажанье запанувати „отъ
моря до моря“, тожъ роблять въ томъ дусѣ,
що можуть. Яко либерали кокетують они и
ногдѣ і съ Россіянами, бо видять въ нихъ
толькож дочасового противника; інакше смот
ратъ на подвиги народній Русинівъ на Укра
їнѣ і въ Галичинѣ, бо видять добре, въ
ѣткі можутъ сподѣватися перешкоды въ своїхъ
шляхотекихъ амганяхъ. Характеристичнимъ
єсть пояснене относинъ Поляківъ нашихъ до
Русинівъ, які подають менѣ одинъ польський лѣ
карь. Наведу єго тутъ, бо оно не то що похо
дить бѣдъ Поляка, але вазначує въ загаль нашій
відношенія. Ось що менѣ сей ескуляпъ сказавъ

Гд҃ено про Волынъ.

(Дописъ зъ Волынъ.)

(Конецъ)

Переглянувшій такъ хочь поверховно
волынсько-руську суспільні

что властиво принадлежали до III классы заразъ бѣть початку року, давъ п. Буда, съ выняткомъ з другій степень — и тымъ способомъ адморализувавъ дѣти и розбивъ класу. Для тыхъ всѣхъ дѣвчатъ написавъ п. Буда, въ катальцѣ: "ориентъ школѣ", а на заголовнѣмъ листѣ подсумувавъ ихъ пѣдь рубрику: "nie klasyfikowane z g  louc  m r  zogu".

Запытаете насть, Вп. Читатель, яку цѣль мавъ п. Буда, переносячи тыхъ 10 дѣвчатъ въ класы IV до III? Цѣль була власне тая, щобы на слѣдуючій рокъ шк. не було IV класы для дѣвчатъ. Колибы п. Будзыновскій по-вставивъ бувъ тѣ дѣвчати, котріи може були слабшіи въ наукахъ, въ класѣ IV, и давъ имъ въ той самой класѣ аду поту, булабы була IV класа въ тыхъ 10 дѣвчатъ и ще гдекотрьхъ теперъ въ IV кл. по-вставали, а такожъ въ гдекотрьхъ въ III класы перейшовшихъ. Але тое власне не доводило до цѣли. Тожъ треба було конче перенести ихъ передовсѣмъ до III класы, а въ III класѣ дѣвки подавати або до опущенія школы спонукати. Такъ отже зробивъ, якъ задумавъ.

Теперь запытаете певно, а якъ же учи-
въ п. Будзыновскій въ той III класѣ, коли
черезъ него на 22 дѣвчати лишь 3 перейшли
до IV класы? На тое отповѣдамо коротко: п.
Буда, не давъ зовѣмъ про науку, а надто у-
мысено впроваджувавъ въ нѣй недадъ. Онъ
може и не погадавъ нѣколи о тѣмъ, щобы въ
школѣ ретельно и соєвѣсто працювати. Ще на
посадѣ въ Баворовѣ такъ лихо повинивъ свои
учительскій обовязки, що грожено ему навѣть
усуненiemъ въ посады, въ наслѣдокъ чого бѣ
мавъ таки уступити. Шесть лѣтъ вже слу-
жить при рускій школѣ вправѣ, а ще нѣколи
не высказався инспекторъ краевый похвально
о его класѣ, лишь заєдно бувъ въ него неза-
доволеній, якъ въ науки самои, такъ и въ ве-
деніи дѣтей. П. Буда, есть найлихшою силово-
ю въ помежії всѣхъ силъ учителскихъ (не вѣ-
маючи навѣть практикантокъ) рускій школы
вправѣ, бѣнъ есть безперечно найлихшимъ учи-
телемъ въ помежії всѣхъ народныхъ учител-
ствъ, навѣть тихъ, що не мають нѣкои учи-
тельской квалификації, — але мимо того есть
таки управителемъ школы, а яко такій має
бути вадрцемъ для прочихъ силъ учителскихъ
своїхъ школы, має бути вадрцемъ для учител-
скихъ кандидатовъ и кандидатокъ! О, хорони
Боже кожного учителя бѣть такого вадрца!

(Конец буде.)

Польське днівникарство галицьке

не перестав пѣдбурювати польской суспільно-
сти противъ Русинівъ, вынаходачи себѣ що
разъ новій зачѣпки.

Въ передпослѣднѣмъ числѣ "Дѣла" пода-
ли мы рѣшеніе выс. министерства вѣроиспо-
вѣданъ въ справѣ трираменныхъ крестовъ на
церкви въ Залізняхъ. Министерство знесло
рѣшеніе галицкого ц. к. намѣстництва, нака-
зуюче усунутіи трираменій кресты въ зало-

вницької церкви, а оперлося на реекріптъ львов-
скаго митрополичого Ординаріата, котрый
заувічить:

"Ч. 3460. Розвивуючи прилежаще поданье,
заявлемъ, що въ львовской гр. к. митроп. архи-
дієцезії зъ давніхъ-давенъ уживалися три-
раменій кресты, які по церквахъ и до нынѣ
знаходяться, і що уживанье такихъ крестовъ
доси не було заказане. А если умѣщанье такихъ
на реставрованій церквѣ въ Залізняхъ старыхъ
П. Т. патронови (гр. Володим. Дѣшицкому —
Ред.) причинилобы вадаткѣвъ, то ти можна по-
крыти складкою самыхъ парохіянъ."

Оть руского митроп. Ординаріату.
Львовъ 29 цвѣтня 1882.

"Іосифъ, Митрополитъ."

Що министерство мавъ ощертися на ре-
екріптъ митр. Ординаріату, — рѣчь зовѣмъ
ясна. На чѣмъ же іншомъ мало ощертися?
Мало поспытати може редакторѣвъ "Народув-
ки" або "Деніника", чи кс. Стояловскаго? Ну,
въ Вѣдни ще до того не дойшло, щобы тыхъ
пановъ узанавали рѣшаючими авторитетомъ въ
справахъ дотычачихъ рускої церкви въ Гали-
чинѣ, хочъ и якъ они пнутся до того и на ко-
ждомъ кроцѣ заувічують свою претенсію до
такої ролї... Смѣшино и сумно!

И симъ размѣт, по обвѣщенію рѣшенія ми-
нистерского въ "Дѣлѣ", вѣсъ польской газеты
кинулися, мовь опарені, на министерство вѣ-
роиспovѣданъ съ напастливимъ докоромъ: якъ
оно посмѣло знести рѣшеніе ц. к. намѣстниц-
тва, якъ оно посмѣло ощертися на реекріптѣ
митр. Ординаріату, коли Ординаріатъ выдавъ
свой реекріптъ "въ мысль ворожихъ для дер-
жавы агитації" ("Газ. Краковска" ч. 173),
коли трираменій крестъ есть у Русинівъ
"політичною девизою" ("Газ. Нар.", и т. под.).
"Деніникъ Польскій" грозить министерству,
що покривдженіа въ сїї справѣ сторона удастся
до трибуналовъ, бо ся справа має "засадниче
значеніе для польской суспільности".

Правду сказати, мы и не надѣялися, що-
бы рѣшеніе министерства въ справѣ трира-
меній крестовъ въ Залізняхъ могло викли-
кати въ польской журналистицѣ таки напасті
на выс. министерство и на Русинівъ. Мы ду-
мали, що чей вже наконецъ Поляки, въ добре
понятіомъ своїмъ власнѣмъ интересѣ, полишать
въ спокою дражливу справу трираменій
крестовъ, котра бѣть довшого вже часу вору-
шить страсті жителівъ обохъ народностей въ
краю. Русини, — ся мусить признати вѣсъ По-
ляки, — виступаютъ въ той справѣ въ станови-
щиції отпорнѣмъ; нападаючою стороною
суть Поляки. Русини въ давнѣ-давна — якъ
каже реекріптъ митроп. Ординаріату — ужи-
вали трираменій крестовъ въ своїмъ об-
рядѣ и навѣть на думку имъ не приходило
робити въ тихъ крестовъ политичной агита-
ції. Агитація вийшла бѣть латино-польскихъ
ультрамонтановъ и шовинистовъ, а була вы-
мѣренна на анищеніе одної въ прианакъ окре-
мого руского обряду. Агитацію, выкликану
перевѣсто польскими ультрамонтанами духов-
ными, індхопили и мирскими шовинистами поль-
скими, — и то являється намъ рѣчкою зовѣмъ при-
родною: бо где иде о затираніе якои небудь

признаки окремости руского народа бѣть поль-
ського, — тамъ вѣсъ оттѣни шовинистовъ зна-
ходиться легко хочбы середъ темної ночи...

Агитація противъ трираменій крестовъ
принесла вже Русинамъ богато прикроихъ
хиль. Не маюмо на думцѣ лишь самыхъ при-
кроестей чиненыхъ нашому духовенству, котре
вѣдре своему прадѣдному обрядови старає за-
ховати его въ поинїй чистотѣ, и котре очеви-
дно мусить дуже отчувати всякий напасті на
той обрядѣ. Мы маюмо на думцѣ ще іншій
прикроести, якіхъ дознає рускій нардѣль по по-
воду тої штуочно а злобно викликаної агитації.

На що далеко глядѣти за фактами, коли яскрав-
ый фактъ маюмо на тихъ же Залізняхъ, до
котрьхъ относится і згадане рѣшеніе мини-
стерске. Агитація противъ трираменій кре-
стовъ стала причиною арешту колъка десяти
селянъ і жїнокъ, причиню процесу, котрый
въ часті ще і доси не укінчений. Люде-го-
сподарѣ черезъ весну і лѣто пересидѣли въ
арештѣ. Сколько стратъ матеріальнихъ, сколько
слезъ! А про що? Про трираменій крестъ!
Про обрядову отанаку, котру шовинисты про-
голосили знаменемъ шизматицкимъ! По про-
цесѣ минувшого року польской газеты ваявля-
ли свое неудоволеніе въ того, що трибуналъ
окружного суду въ Золочевѣ увѣльнивъ о. Гут-
ковскаго і вѣхъ селянтъ. Чи засудъ селянъ за
аферы съ трираменіими крестами мавбы на-
лежати до спеціальнихъ пріятностей польскихъ
правителівъ? Опинії публичної?! Жаль сказа-
ти, на те и виходить.

Нардѣль рускій не бажав собѣ жадно агита-
цію противъ руского обряду. Давъ онъ на-
лежну отправу кс. Стояловскому на єго аги-
тацію противъ рускіхъ святы, — при кождомъ
случаю дає отправу такожъ безсовѣстнимъ і
злобнимъ агитаторамъ противъ трираменій
крестовъ. На недавнѣмъ зборѣ выборцѣвъ въ
Комарнѣ нардѣль пѣдносить і справу напастей
на рускі кресты і то въ отповѣдь на пытан-
нѣ "Чому вы, Русини, насть не любите?" —
Намъ здавалося длятого, що польской журналисти-
сты, змѣркувавши волю народа, полишать вже
въ спокою ѿ дражливу справу. А мали дуже
пригѣдній случаю вийти въ неї "съ гоноромъ".
Могли себѣ сказати: "Нагрѣшили мы богато,
були причиню многихъ прикроестей, — теперъ
вже нехай рѣшеніе министерске замне цѣлу
справу. И такъ кс. Стояловскій пойде на 4
днѣ до арешту..." Такъ нѣ! Починають на но-
во штурмъ і витягають зновъ одну тяжку
канону "ворожко для державы девизы" і то
въ хвили, коли комісія духовна вже пѣдь про-
водомъ Преосв. еп. Сильвестра орекла, що три-
раменій крестъ есть признакою руского об-
ряду! Чи се не пѣдбурюванье польской су-
спільности противъ Русинівъ?

Другій фактъ, въ котрого польска пра-
са укувала собѣ агитаційне оружіе, — се имено-
ванье п. Ковальского совѣтникомъ двору. Еи
здавається, що въ Австрії вже нѣкто не має права
занимати вишній становища, якъ лиши одні
Поляки. Еи здавається, що такъ повинно вѣчно
бути, щобы 3-міліоновий нардѣль рускій не

на мое пытанье, якъ бѣнъ смотрить на мало-
рускій подвиги. "Ахъ, пане! Тихъ, що то ста-
ютъ за малорускій нардѣль, належало вже
давно було вивѣшти; то не только нашій най-
бѣльшій вороги, але і вороги самої Россії. Прийде часъ — то і мы съ Россією помири-
мося, але съ Русинами нѣколи. Хибакъ не
видите, що они тамъ голову пѣдносять, где
властиво мы панами." Такій то отже нашій По-
ляки-либерали — живо нагадують галицькихъ
гриконниківъ "шасогі". Тымъ часомъ живо
занимаються "поднесенiemъ краю" въ своїмъ ду-
сѣ. Коли інакше не можна, то треба хочъ поль-
скому капиталови вробити дорогу на Волынь.
Думають отже надъ заведенiemъ банківъ, си-
локъ командиновъ і т. п., закладають ма-
газини і захочують до сего польскихъ тор-
говцівъ въ Королевство і стараються такъ пѣ-
днести польське мѣщанство. Сї проявы вправдѣ
въ самомъ ще зародѣ, але все они характери-
стичній.

Въ всѣхъ сихъ намаганіяхъ помагає имъ
вѣрно католицьке духовенство. Хочъ до недав-
на ще безъ своїхъ духовныхъ проводниківъ,
дбало оно вѣрно о захованьї польского елемен-
ту въ найнишої верствѣ, въ такъ званої
"чиншовїй шляхтѣ", і умѣло аручно сполу-
чiti справу вѣры съ народностею. Нынѣ мо-
же ще тымъ лѣпше въ своїмъ направленію
поступати, хочъ для того, що число прихо-
дивъ збѣльшилося. Особливо пильно стерегло і
стереже католицьке духовенство, щобы не по-

вставали мѣжъ чиншовою шляхтою мѣшанії
супружества, щобы отже такимъ способомъ
шляхта не зводилася. Оно захочувѣши до на-
уки і стараються, щобы хочъ о сколько можна
всѣ въ книжки могли молитися. Тожъ ся шля-
хта, идуши за проводомъ свого духовенства,
сильно стоїть за свою вѣрою, лучити лишь
межи собою і образуєся о сколько може при-
помочи вандрівнихъ учителівъ, переходачихъ
зъ хати до хати. Тымъ спъ собомъ пѣддержує
своє значеніе мѣжъ малорускимъ народомъ,
бѣть котрого не только вѣрою але і взычаями
и обычаями і навѣть мовою отрѣжнѧє або
отрѣжнѧє хоче. Не менше значеніе і випливѣ-
є духовенство католицьке і на середину і
высушує шляхту. Досить сказати, що навѣть въ
проповѣдяхъ прилюдно умѣє оно аручно впли-
вати на своихъ слухачкѣвъ. Та не только ту-
тешнє духовенство католицьке стараються всяки-
ми силами пѣддержати польско-шляхтску ідею,
— не менше причиняються такожъ до сего
и галицькихъ патрі-б  зити, котрі цѣле нове
поколіннє шляхтескої аристократії у себе вы-
ховують. Навѣть вже і Змартвихвастанцѣ —

повеличatisя вже дуже величимъ поступомъ.
Наколи отже зреасумуємо все то, що доси
було сказано, то показається, що польско-шлях-
тескій елементъ на Волынѣ, мимо указу въ
1865 р., не только не упавъ, але съ кождымъ
днемъ стає сильнѣйшимъ. Супротивъ малорус-
кого населенія есть бѣнъ нынѣ вже далеко
сильнѣйший, якъ н. пр. въ Галичинѣ, — хочъ
супротивъ державної ідеї Россії бѣнъ трохи і
ослабъ. Нынѣ силы его мы ще не чуємо, але
може прйті часъ, коли бѣнъ намъ бѣже станови-
ще допѣкати якъ въ Галичинѣ. Се єсть та опа-
снѣсть, котра намъ на Волынѣ грозить. Про-
то вавчасу: Caveant consules! Нардѣль малору-
сий на Волыні поднести — крайна пора, по-
ки бѣнъ ще матеріально досить добре стоїть;
а поднести его только можна даючи про-
свѣту єму природну, свою рѣдну, зро-
умѣлу, і приводячи его до почуття
національного. Намъ здавається, що се було
навѣть въ интересѣ самого правительства
російського, щобы оно колись при даній слу-
чайности не потребувало оглядатися за волын-
скими Стадіонами.

Сей оглядъ най послужить найлучшимъ
доказомъ хибної думки тихъ людей, котрій ду-
маютъ, що у насъ лѣпше дѣєси, якъ въ Га-
личинѣ. Най переконаються, що насть чи ту,
чи тамъ только власна праця около нашого на-
рода спаси може.

Одинъ зг. громади.

мавъ анѣ одного члена палаты пановъ, коли
такъ часомъ такій же нардѣль польскій ма-
єхъ кольканайць, двохъ министрѣвъ, і т. д.
Нѣ, панове, вѣчно такъ не може бути! Задоб-
наады, свою на п. сов. Ковальского і на пра-
вительство посунули польскій газеты ажъ та-
далеко, що ц. к. прокураторія мусіла вѣ-
ль — конфискувати. Се вже говорить що
Задобна въ свої клеветливости "Газета
Народова" все мусить бѣть часу до часу аль-
головно шляхтичній і економії) і властиви-
ти "руській агитації противъ шляхти въ
правителіства". Въ 173 ч. доносить она ста-
шений вѣсти. "Якійсь суродуточъ въ Львовѣ
пише она — щадивъ по селахъ жовковського
попвѣта, забираю потасмно селянъ і читає
имъ "якісь газеты і бѣзовы...". Агитація
та прибрала такій розмѣръ, що жовковській
судъ мусить розпочати слѣдство і пересу-
хавъ гдѣкотрьх селянъ въ к

и отчуждение съ краемъ позаплечнымъ (Hinterland), для которого торговлѣ мавъ онъ служити воротами выходовыми. Выключение Триесту изъ звязи цловии, что въ теперѣшнѣмъ обояту было хосеніе для обороту торговельного, не отпновѣдае теперѣшнѣмъ отношеніемъ, бо промыслъ краевый только съ трудомъ уживаетъ на окладѣ такою мѣбъ-цевости, ще лежитъ поза обягомъ области цловии, а черезъ то подъ взглядомъ комерціальныемъ рѣвнается звязи цловии, что въ виду того постановило правительство заграницы. Въ виду того постановило правительство альяанса вѣтигнти Триестъ до звязи цловии альяанса вѣтигнти Триестъ до звязи цловии то тымъ больше, что отъ часу вѣтигнти Истрии, Дальматии, Босніи и Герцеговини до тонжъ звязи, отношена сихъ областей съ Триестомъ и засомѣтрованы ихъ товарами зъ Триесту стрѣчаются на трудности черезъ цлову линію. — Хочь тогдѣ мѣры такъ зъ становища комерціальныемъ интересовъ державы якъ и зѣ взгляду на будущность Триесту представляются конечными, то все таки не дасться запечати, что много дѣйствиныхъ интересовъ вымогаетъ оглядности и пощадного переведенія той принципіально справедливомъ мѣры. — Шобъ отже зъ одной стороны увѣгнити по возможности интересы, а зѣ другои стороны рѣзбрать всѣ нынѣшнія техническія и комерціальныя, що при тѣмъ насыщаютъ, отбувалися въ министерствѣ торговлѣ нарады комиссійн, а оттакъ будутъ отбували такъ нарады такожъ на мѣсци при спѣвъ-частнѣ всѣхъ интересованныхъ факторбѣ. — Резултатъ тѣхъ нарадъ есть такій, що нова пристань разомъ съ притыкающими складами буде выключена зъ звязи цловии. — Склады мають бути по мѣжности о столько розширеніи, що торговля, отбывающаяся теперь въ вольной пристани, могла бытъ перенесена зъ мѣста до новыхъ заводовъ въ пристани. Въ той цѣли рѣшено тажко уможливити уживанье привагныхъ магазиновъ въ мѣстѣ, а въ концѣ постарались о то, що бы ополученіе Триесту съ краемъ заплечными чрезъ линіи желѣзныхъ дорѣгъ буде дополнене и дешевше.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

(Въ справѣ торговлѣ розносної Hausirhadel) видало министерство торговлѣ въ порозумѣніи съ министерствомъ скарбу и внутрѣшнѣхъ дѣлъ розпорядженіе, що компетенція въ справѣ переступленія присоюбъ о торговлѣ розносної, перешла отъ властей скарбовыхъ на политичнѣ и що норму для поступованія въ такихъ справахъ становлять постанови девятої главы закона про-мыслового.

(Маршалкомъ краевымъ) для сойму Истрии именованій дръ Видулича а его заступникомъ дръ Амбродоз; маршалкомъ Гориціи и Градиски именуваєтъ цѣсарь гр. Коронини а его заступникомъ дръ Тоннії. Дръ Видулич спраува урядъ маршалка Истрии отъ року 1868. — Гр. Коронини буде маршалкомъ Гориціи отъ року 1870—1877. — Року 1877 прійшло межи гр. Коронини а правительство до конфлікту въ наслѣдкѣмъ сего не получивъ бинъ вже достоинства маршалка. — По той причинѣ устроїть тогданій посту-повый клюбъ ради державної на честь Коронинѣго демонстраційнаго банкета.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Оглядъ загальний. Якъ двѣ темні смуги на погодиомъ небосклонѣ, такъ перетягаютьъ зъ послѣдніхъ десятакахъ другои половины нашого століття двѣ многозначущі проявы въ су-обільномъ житю народовъ цивілізованої Европы. Одна та проявы суть такъ великою вагою, що стогнѣть, бѣль часу до часу застановитися надъ ними и здати себѣ бодай зъ того справу, въ якій фазѣ они кожного часу находятся. Сими проявами суть: соціалізмъ и борба о права католицкої церкви. Двѣ оѣ проявы виступили особливо ярко въ послѣдніхъ рокахъ. Соціалізмъ починається нинѣ зновъ сильнѣше змагати и — хочь голо словами маніфестаціями — все таки дає знати о себѣ. Найсильнѣше заманіфестувалося соціалізмъ въ Англії; тутъ сподулилися не толькъ англійскій але и нѣмецкій, французскій, россійскій и польскій соціалісти, що сподулими силами дають знати о себѣ. Въ Нѣмеччинѣ отнесли соціалізмъ при выборахъ побѣду въ Франкфуртѣ, а въ частіи въ Киль, и доказали, що не такъ дуже ослабли, якъ о нихъ въ загаль думано. "Чорна рука" въ Іспанії спровадѣ чорною заманіфестувалася, а въ Россії приклонники "Землї и Волї" мали зновъ побѣду голову.

Друга проявы, яку мы назначили, есть борба католицкої іерархіи и свѣтской власти. Коли пе-редъ роками свѣтской власти въ многихъ державахъ виступила католицкої іерархіи вѣйну, ся, немори заскочена несподѣвано, держалася лишь зачарко, а зѣравши силы виступає нинѣ вже

только съ трудомъ уживаетъ на окладѣ такою мѣбъ-цевости, ще лежить поза обягомъ области цловии, а черезъ то подъ взглядомъ комерціальныемъ рѣвнается звязи цловии, що въ виду того постановило правительство заграницы. Въ виду того постановило правительство альяанса вѣтигнти Триестъ до звязи цловии альяанса вѣтигнти Триестъ до звязи цловии то тымъ больше, що отъ часу вѣтигнти Истрии, Дальматии, Босніи и Герцеговини до тонжъ звязи, отношена сихъ областей съ Триестомъ и засомѣтрованы ихъ товарами зъ Триесту стрѣчаются на трудности черезъ цлову линію. — Хочь тогдѣ мѣры

такъ зъ становища комерціальныемъ интересовъ державы якъ и зѣ взгляду на будущность Триесту представляются конечными, то все таки не дасться запечати, що много дѣйствиныхъ интересовъ вымогаетъ оглядности и пощадного переведенія той принципіально справедливомъ мѣры. — Шобъ отже зъ одной стороны увѣгнити по возможности интересы, а зѣ другои стороны рѣзбрать всѣ нынѣшнія техническія и комерціальныя, що при тѣмъ насыщаютъ, отбувалися въ министерствѣ торговлѣ нарады комиссійн, а оттакъ будутъ отбували такъ нарады такожъ на мѣсци при спѣвъ-частнѣ всѣхъ интересованныхъ факторбѣ. — Резултатъ тѣхъ нарадъ есть такій, що нова пристань разомъ съ притыкающими складами буде выключена зъ звязи цловии. — Склады мають бути по мѣжности о столько розширеніи, що торговля, отбывающаяся теперь въ вольной пристани, могла бытъ перенесена зъ мѣста до новыхъ заводовъ въ пристани. Въ той цѣли рѣшено тажко уможливити уживанье привагныхъ магазиновъ въ мѣстѣ, а въ концѣ постарались о то, що бы ополученіе Триесту съ краемъ заплечными чрезъ линіи желѣзныхъ дорѣгъ буде дополнене и дешевше.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

(Управа тютюну въ Долитавіи) має бути польша информації Wiener Allg. Ztg. розширеню. — Позаякъ потреба матеріалу тютюнового, пише згадана газета, зъ року на рѣкѣ ся подносить, застановлюється министерство торговлѣ въ якому объемѣ и въ которыхъ краяхъ кромѣ Галичини, Буковини и полудневого Тиролю малабъ бути за-веденія управа тютюну. — Дотеперь покривала Долитавія надважку понадъ продукцію въ згаданихъ краяхъ або зъ заграницѣ або зъ Угорщини. — Позаякъ однакожъ въ Чехахъ, Моравіи и низшої Австрії не замѣчалося у сельскихъ господарівъ склонності отдавати управу тютюну, то зарядъ финансівъ звернувъ свою увагу на Дальнюю, котрою клима і свойства землї що найменше такъ прізначеніе управи тютюну, якъ въ дистриктахъ тютюновыхъ Боснії. — До всего того приходить ще и та обставина, що матеріалъ въ фабрикахъ въ Ровинѣ, Фіумѣ, а въ частіи въ Серавѣ и Мостарѣ буде легко зъужитко-ваться.

— Въ рускій духовній семинарії въ Вѣдни опорожнені на слѣдуючій рокъ четыри посади, на ко-торѣ розписаній конкурсъ. Убѣгателі мають внести поданія до 20 л. вересня с. р. а слѣдуючого дня явитися до испыту зъ співу церковного.

— П. Александръ Грыневецкій, ц. к. адъютантъ судовий въ Буску, запрошувавъ п. Андрея Даниловича, нотаріального кандидата въ Буску, за шире-нь мѣжъ людми вѣсти, будьтобъ Грыневецкій запродавъ свою кандидатуру на посла до сойму зъ округа Бускъ-Камінка за цѣну 2.000 зр., ко-тору ему выплативъ польській кандидатъ гр. Тадеушъ Дѣдушицкій. Въ наслѣдкѣ жалобы Грыневецкій отбулася въ золочёвській делегованій судъ 11 (23) с. м. явна розправа. Обвинитель явив-ся лично, а обжалованого застуپавъ адвокатъ дръ Блажевскій зѣ Львова. Однакожъ справа не скончилася і судъ отложивъ розправу, бо обжалованій п. Даниловичъ хочь и признался до закиненій ему актомъ обжалованія дѣланъ, однакожъ разомъ і зголосивъ колькохъ свѣдкій на ствердженіе факту, що п. Грыневецкій мавъ взята 2.000 зр. бѣль гр. Дѣдушицкого. Розправа отже отбуде-ся познѣше і справа ся чай виснится. П. Гры-невецкій заскарживъ такожъ п. Гневоша, редактора "Strażnicy" за образу чловину въ газетѣ. Розправа отбуде-ся передъ присяглыми во Львовѣ.

— Руско-народный театръ дасъ теперъ представлена въ Тернополі. Представленія идутъ въ томъ порядку, якъ мы були поданія при ездѣ театру до Тернополя. Дня 27 л. липня отворено комедію въ Закарпії Балуцкого "Грубі Рибы". Комедія та же сподобалася, але жъ и артисти старалися от-дати ѿ якъ найлучше. Жаль лишь, що на тѣмъ представленью було дуже мало публіки, всіго около 70 лицъ. Дня 29 л. липня отворено "Олесю", оперу о. Порф. Бажаньского. Опера подобалася дуже численно зборомъ публіки. Саля була повна гостей, такъ що билетовъ було не стало. Артисти и артистки докладають всѣхъ силь, щобъ якъ признаянія достойна ихъ пильностъ, що якою ви-чуяються своїхъ ролей. Бувають

ти такі колонії вакаційні, — а могли бы занятія тим руске товариство педагогичне. Зважно, що до рускої школи вправе во Львові, а по трохи і до рускої пізньої гімназії ходить від більшої часті біднота, діти найбожливіших жителів Львова. Через цілій рік діти та не мають доброго поживи, не отдають здорових воздухомъ. Якою благодатею були бы для тихъ дітей колонії вакаційні съ здоровымъ воздухомъ, добрую поживою, съ отвѣтными разрывами!.. Але для рускихъ дітей львівськихъ і въ загальній більшості містъ пробування на колоніяхъ вакаційнихъ підъ рускимъ руководствомъ малобы кромѣ гигієнічної ще моральну користь. Зважено, що школарікі або школаріка руского роду въ великомъ містѣ кромѣ въ школі часомъ не говорить рускою мовою, но непоносимъ рускимъ духомъ, — а съ могли бы статися, коли дитина черезъ вакацію була приголублена въ домѣ рускимъ, середъ народу руского. Розуміємо, що вакаційні колонії зъ рускими школаріями і школарікою не могли бы переводитися — задля недостачі фондівъ — на більшу скаду, а все таки намъ здається, що знайшлибыся у нації по краю многій гуманітарій і патріотичній родині, котрій притуліли бы въ своєму дому по двоє-троє убогихъ дітічокъ на один місяцъ. На вакацію слідуючого року можна зробити пробу.

Последнє уладженіе відносилося жільниці мікачевсько-стрийської съ жільниціо угорско-галицькою отложено до осені. Въ той члені виготовлено два проекти. Одинъ радить будити зарядъ же лінії "Стрій-Мікачевъ" і жільниці дністровської заради жільниці угорско-галицької в то вже більше 1-го січня 1884 р., а другій хоче поділити жільниці угорско-галицької на окрему угороку і окрему галицьку.

Іванъ Катерина Лотоцка, вдова по священику зъ Желєхова, згубила на похоронахъ сына свого въ Кульпаркові, отбувшихся ще въ червні 1882 р., п'ятьдесятку. Банкнота найшла якъ женщина і зложила до руки начальника громади Сигнівця, підъ Львовомъ. Властителька надаремно досі упоминалась о ню у того відіїта і даремно пукала до всякихъ інстанцій, м'жъ іншими і до ц. к. суду въ Каменцѣ Струмиловій. Війтъ не хоче будити п'ятьдесятку доти, поки зголосивши властительку не опишіть єю докладно. Надіємося, що ц. к. судъ въ Каменцѣ Струмиловій, котрій дотичну просьбу получивъ ще въ падолистѣ мин. року, порушить єю справу наказомъ до скрупульного відіїта.

Археологічні висліди. Вельми заслужений професор університета св. Володимира въ Києві п. Антоновичъ розпочавъ археологічні досліди въ околицяхъ Елисаветграда. Єго перші роботи въ Александровій усадьбі коло села: Новосілка, Федорівка, Чечелівка і Снаїдовъ въ балкахъ; Верблюжій, Каменівата і Дубовій — більші нові усієхъ. На збочахъ загаданихъ балокъ найшовъ більше 5 дольменівъ, с. е. кельтівськихъ каменівъ, установленихъ такъ, що одинъ зъ нихъ стремляється до гори, а другій положений на нихъ немовъ бы покриви. Такі камені находилися досі лише въ західній Європі. Щобъ они находилися такожъ на просторахъ рівнини України, съ сім'ю досі нікто не знає. Такамъ способомъ вийшовъ п. Антоновичъ отримавъ популярність для науки. Теперъ проф. Антоновичъ робить розслідування на північ відъ Елисаветграда на відстані 10 кмъ въ Дрогобичі. Відътіль відіїта въ Поникові.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Філіппій Пушкарь, учитель гімназійний въ Дрогобичі, щирый Русинъ, бувший членомъ бурсы "Народного Дому", упокоївся дія 13 (25) липня въ Дрогобичі. Відътіль відіїта въ Поникові.

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Зеркало ч. 2 появилось сими днями и об'являє следующій статейки: Ad темогіам — день св. Тройцы у оо. Змартвихованцівъ (стихъ); Шкафулини; Зъ теки львівського перекинчика; Нове Зеркало (стихъ); Выгадки; На кладищи; Еманциповані (стихъ) и Египетска мара (ілюстрація).

— Редакцію "Науки" поручивъ єю властитель о. Іванъ Наумовичъ п. Володимиру Луцьку, уряднику при "Рольничо-кредитовій" Заведенні для Галичини і Буковини⁴. Дотепершній отвѣчальний редакторъ "Науки" п. Щербанъ здѣсь отвѣчальний редакторства.

Конкурси. На посаду ветеринара съ платою 200 зр. і ріжкими додатками розписавъ магістратъ станиціловської конкурсу съ речинцемъ до 10 (22) серпня с. р. — Борщівська рада по-вітково розписує конкурс на посаду лікарівства съ платою 500 зр. і 150 зр. додатку. Речинецъ до 3 (20) серпня с. р.

Холера въ Кампі не устає. Жителівъ опанувавъ такій ліхітъ, що многі зъ межъ нихъ умріють самі, а 23-ехъ збожеволіють. Страшна зараза розбійна по п'єдомъ Єгипту, десталася до Александрії і до Смирни въ Малій Азії; що більше, появилась вже въ Кензингтоні коло Лондона і въ Марсілії. Дай Богъ, щобъ се були лише поєднічні випадки.

— Ай-ай! Редакторъ одної французької газети, Маєръ, зъ роду жіль, богато заходився при несению помочи Іспаніямъ потерпівшимъ въ Мурції черезъ страшну повінь. Відъчне правительство Іспанії придало ему за те ордеръ. Того однакъ Маєрові було трохи за мало і дні попросивъ, щобъ ему замість ордера дати титулъ барона де Мурції. Правительство Іспанії заявило ему на ті, що въ Іспанії незвичайно робить баронами — жіль!.. — П. Маєръ заявивъ сейчасъ свою готовності переїхти на віру християнську, радъ що такі малімъ коштами приїде до желаного титулу "баронъ де Мурція". Нещасний!.. Въ наслідокъ єго наглої, честілюбивості ви-

кликаною охотою до змінъ вѣры, узнало испанське правительство єго недостойнімъ всякого отлучія і отбровало ему ордеръ.

— По испыту дозвѣлости обовязанъ суть студенты въ Россії лишити одну фотографію свою въ дирекції гімназійній, а другу подати съ прошискою о принятие въ університетъ.

— Катастрофа постигла островъ Іскію буда нечувано страшна. Въ Казамічіоля руноло 2,700 дмовъ, въ Лякко 1,000, въ Форіо 300. Жертвъ людськихъ рахують вже до 4,000. Пятнадцять людей видобуто живими зъ підъ розвалинъ. Министеръ робить Генала управліннямъ. Короля надіються що хвіль. Три твари погибли при розкопахъ. Складки на нещасныхъ плывуть щедро зъ цілону Італії. Професоръ Пальміери, директоръ обсерваторії на Везувію, утверджує, що катастрофа постигла нещасний островъ Іскію не послідувало зъ причини потрясения землі, а по причині наглого обніження терену острова; котрый нещасціми і спрадвід позападався.

— Керевъ, здрадника ірландськихъ феніянъ застриливъ товаришъ подорожи Ірландецъ О'Доннелль на покладі корабля "Мельрозвъ". Феніяне таки держали своємъ обѣцянки.

— Выставка електричніхъ виробівъ, моторівъ, апаратівъ, машинъ і пр. откryтія въ Вѣдні дні 16-го серпня.

— Зъ Риму доносять о новомъ вибуху Везувія. Видобуваючись зъ него лява має нагонъ на Торе дель Греко.

— По причинѣ константинопольської карантини становило правительство російської комунікацію морську межу Одесою і столицею Турції.

— (Дробні вѣсти.) Дръ Клемій Книгиницкий по-вітковий лікарь въ Ніску, поївчавшися сть доношкою о. Поповича, приходника въ Стрию. — Князь чорногорський Никола біправиться въ Константинополь заразъ по магометанському торжеству размазану і зайде до палати положеної на такъ званыхъ "солодкихъ водахъ" коло Скутарі.

ВѢСТИ ЕПАРХІАЛЬНІ.

Зъ Апартхії Львівської.

Каноничну інституцію получили оо.: 1) Николай Яновичъ на парохію Кальне, дек. золочівського; 2) Іоанъ Концевичъ на капел. Розгайдовъ, дек. золочівського.

Презентуємо о. Іоанъ Слюзарь, парохъ Дунаєва, на пар. въ Скалатѣ.

Душпастирські посади получили оо.: 1) Мих. Тындюкъ сотрудництво въ Пневіо дек. на-дворянського; 2) Петро Шанковський сотрудництво въ Копицінчикахъ, дек. гусятынського; 3) Аполінарій Калужняцький сотрудництво въ Дашаві, дек. стрыйського.

Введеній въ душпастирські посади оо.: 1) Ем. Проскурницький въ завѣдательство Джуркова, дек. жуківського; 2) Ант. Левицький въ сотрудництво Пішеничникъ-Надорожной, дек. товмацького; 3) Евгеній Гузаръ въ сотрудн. въ Нарасевѣ; 4) Павло Чмола въ завѣдательство въ Поникові.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Філіппій Пушкарь, учитель гімназійний въ Дрогобичі, щирый Русинъ, бувший членомъ бурсы "Народного Дому", упокоївся дія 13 (25) липня въ Дрогобичі. Відътіль відіїта въ Поникові.

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Зеркало ч. 2 появилось сими днями и об'являє следующій статейки: Ad темогіам — день св. Тройцы у оо. Змартвихованцівъ (стихъ); Шкафулини; Зъ теки львівського перекинчика; Нове Зеркало (стихъ); Выгадки; На кладищи; Еманциповані (стихъ) и Египетска мара (ілюстрація).

— Редакцію "Науки" поручивъ єю властитель о. Іванъ Наумовичъ п. Володимиру Луцьку, уряднику при "Рольничо-кредитовій" Заведенні для Галичини і Буковини⁴. Дотепершній отвѣчальний редакторъ "Науки" п. Щербанъ здѣсь отвѣчальний редакторства.

Телеграма „Дѣла“.

Коломиї, 2 л. серпня. Вечеръ съ танцями, котрій мавъ бути устроєний для принятия рускихъ туристовъ въ Делятичахъ, отбувався въ Манявѣ дні 5 л. серпня. Комітетъ въ Манявѣ. Все якъ найлучше приготововано. Вечерокъ въ Коломиї отбувався дні 9 л. серпня.

Подяка.

За щедрый даръ 10 портретовъ знаменитыхъ писателей складає Вл. Володимирови Л. Левицькому, кандидатови нотаріальному въ Болеховѣ шириу подяку

Читальня въ Тарнавській.

Заявленіе.

Зъ сторони церкви въ Городиловѣ мы низше підписаній подаємо Всеч. Священству і ЧЧ. Братствамъ церковнимъ до вѣдомості, що п. Константий Дзбанський, артистъ майдану въ Львовѣ, (мешкає тепер въ Топоровѣ) змілювавъ до нашої церкви всѣ образы до іконостаса, а такожъ і о-

бразъ запрестольный, що всѣ ті іконы спісавъ съ великою старанностю і удачею глубокою релігійности, — за що мы тому же п. артисту прилюдно подаємо признанье, а заразомъ съвѣтно єго іконы релігійно отличній всему Всеч. Священству поручаемъ.

Николай Пачовский, душпастиръ мѣсцевий; Антонъ Ганьшинъ, Алексей Юрцанъ, провізоры.

Переплетніче Заведеніе

Михаила Сембраторовича

во Львовѣ, при ул. Краковской ч. 19

поручачеся для переплету книгъ церковныхъ, а имено: Евангелий, Апостолъ, Молитвословъ і т. п.

Кромѣ того переплета, по дуже умѣреныхъ цѣнахъ, такъ книги, якъ і другій въ кругу сего заведу входить роботи.

Удержує складъ прехорошо переплетеныхъ книгъ для висівъ въ братство тверезости бѣзъ 3 зр. до 10 зр. въ а.

Замовленія зъ провинції висовляє якъ найтовнішій і въ короткому часѣ.

(6—9)

Товариство "Просвѣта"

во Львовѣ,

ул. Скарбовска ч. 2, I поверхъ,

має великий накладъ

рускіхъ контрактівъ купна-
продажи і позвѣвъ ба-
гальнихъ, (1—3)

котрій продає по дуже умѣреныхъ

цѣнахъ, а то:

1 либра контракту 30 кр. а. в.

1 " позвѣвъ ба-
гат. 25 кр. а. в.

На замовленіе висовляє почтою.

Курсъ львівський зъ дні 31. липня 1883.

платить	жадіти
автор. видавцівъ	р. кр. р. кр.
292 —	255 25
167 50	171 —
290 —	255 —
98 75	99 75
89 25	90 25
98 75	99 75
101 70	102 70
101 —	102 50
98 60	99 60
95 —	98 —
101 —	102 50</td